

NOBILISSIMO VIRO DOMINO D. IACOBO LE BREST

IN PRÆTORIO NEC NON APVD PRÆSIDES PARISIENSES SENATORI INTEGERRIMO

IOANNES DE BOVRGES. S. D.

LIGONE solus afflicte & opis egenti patriæ pro virili non opitulabor? solusne hostilis pestifera luis impetus non retundam? & cum vilitatis publicæ causâ iam quisq; promat in apertum quod habet in recessu, solus conticebo? Absit me reum audire tanti facinoris. En (Iudex integerrime) peraq; vtilem ac arduam solutu de anthrace pestilenti quæstionē coram veneranda senatus iatrici corona, immo in totius vrbis, ne dicam orbis, conspectu, disputantibus selectissimis viris, explicare aggredior. Audax profecto, meisq; viribus impar conatus; de cuius bene ominato exitu spem non ausim inchoare vel minimam, nisi tu mihi deus affulgeas & machina. Scio quidem quàm nulla mea sunt in te officia, quorum nomine tam singulare abs tua benignitate beneficium implorare debuerim; sed id ipsum vt auderem, fidentiùs me inuitarunt, cum nota tua in affines omnes animi propensio, tum præsertim celebre illud carmen de peste nuper à te in lucem editum, quo vt ceteros familiares, sic etiam me donare tua suavis comitas, quippe ex cuius lectione quàm faciliè intellexi tibi non ingratum fore si nostra hæc thesis tuo nomini dedicata publicè discutatur; vt pote quæ in communem cum dicto tuo opere finem, diuerso licet tramite, conspirat. Itaque (mei vir amantiissime) hoc qualecunq; grati mei erga te animi testimonium boniqua, & æqui consule, meque è clientulorum tuorum albo deleri ne patiaris. VALE.

AD QVOD LIBETARIAM.

QVÆSTIO MEDICA MATVTINIS DISPUTATIONIBVS AGITANDA IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS V. DECEMBRIS MAGISTRO GABRIELE DROVYN DOCTORE MEDICO MODERATORE.

An anthraci pestifero phlebotomia.

QVÆ in continentibus vitia, morbi, quæ in contentis, morborum sunt causæ. Humorum sanguis vt perfectissimus, sic & corruptis alimentis, & inquinati aëris haustu faciliè deteritur; sed vbi insuper malignæ siderum commissionis & aspectus experitur vim, naturæ suæ fortis, in copia, qualitate, & substantia positæ, iacturam occisimè incurrit; quâ semel admissâ proprijs vix coercetur vas, excidit, putret, incandescit, venenatâ qualitate perfunditur, sitque tandem tumorum pestilentium, anthracis (à pruna quidem & igne perfico, non item à carbunculo distincti) bubonis, exanthematum parens; quibus plebem quàm optimates, raræ texturæ quàm densæ cutis homines citius sensiusve corripit qui asserit, rationem & experientiam habet repugnantem.

VBO pestilens, non efficiente duntaxat causâ, sed præterea situ & figurâ distinctus à venereo, etsi finitimam anthraci causam, immò mitiorem fortitur, deterioribus tamen, quàm ille, ægri rebus erumpit. Eius vt varia conditio est, ita plûs minùs facessit naturæ negotium: minus habet periculi cui febris, quàm qui febrî superuenit; qui femora, quàm qui alas aut ceruicem obsidet; qui maior & numerosior; cum anthracem contra præstet esse minorem & solitariam. Sed vtrumque & id & id euanescere lethale.

AM verò anthrax, sanguinis quidem, sed crassus, fæculentus, feruidissimis soboles, non in certa sede, quem admodum bubo qui solis insidet adenibus, sed indiscriminatim modo in hac modo in illa, non sine ingenti pruritu, ardore, doloreque vehementiori ut ferè cū exili pustula vna, vel pluribus, interdum, at, rarò, & sine pustulis. Vterq; semper malignus, non item contagiosus & pestilens, vipotè quem plura, eaque praua comitantur symptomata, febris ardens & putris, vomitus, cordis palpitatio, delirium, animæ deliquia bezoardicis quamprimùm oppugnanda.

VMORVM contra naturam nullus sua tempora celerius & maiori cum vehementia percurrit, quorum postremum neutiquam attingere solet, nisi antiquioris therapie tamen peritissimum nanciscatur, qui procul expulsi repellentibus, peptici, diaphoretici, helidici, ad id generis topica quæ proprietate conferunt, cuiusmodi scabiosa, consolidata quæque, sapphirus, &c. statim se conuertat; ea tamen ante non vsurpet, quàm altis scarificationibus diuulsum vlcus oxycrato calente fouerit: nec interim victus rationem omittat, quæ tenuis sit & exquisita, ad frigiditatem & siccitatem vergens: vino itaque profus interdicit, & ægrum ab ijs quæ multum & confertim nutriunt (quales sunt carnes phasianorum, perdicum, pullorū gallinaceorum) abstinere, at admixtis in omni cibo acidis velci iubebit.

ERVM irritus fuerit is labor, nisi primùm & materiæ morbificæ generatio prohibita sit, & fluxionis in partem repressus impetus: quos vt assequaris scopos nihil catharsis, at, si quid aliud, vnice conferet statim initio facta sanguinis & directo partis affectæ ad vique lipothymiameductio. Eadem & febrile incendium, in diuiduum anthracis comes, extinguet, dolores intolerabiles sedabit, deiectam restituet appetentiam, molesta quæque symptomata mitigabit, & naturæ aduersus morbum robur addet.

Ergo anthraci pestifero phlebotomia.

Asserebat IOANNES DE BOVRGES Parisinus. Anno R. S. H. M. DC. XIX.

DOMINI DOCTORES DISPUTATVRI.

M. Carolus le Clercq,
M. Ioannes Bourgeois,
M. Mauritius de Constreil,

M. Guillelmus Gion,
M. Claudius de Poys,
M. Ioannes Martin, P. R.

M. Georgius Arbault,
M. Carolus Bonuati,
M. Claudius Charles. P. R.